

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Velturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2:50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Velturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četverostolpne petih vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Odmevi iz svetovne politike.

Pasji dnevi so in tudi politika nekako čemi in spi v tej neznosni vročini. Tu pa tam se pojavi kaka iskrica izpod pepela, a kmalu zopet izgine. Tistega vrvenja, ki traja za časa parlamentarnih zasedanj in važnih političnih konferenc sedaj seveda ni inleredko se kaj izve iz zadastavljenih kulis. Nikomur se prav ne ljubi, a včasih je le treba in tako politično življenje ravno popolnoma ne izumrje v teh tropičnih tednih, čeravno so gospodje ministri in diplomatje večinoma po kopališčih in letoviščih.

Največ šundra še delajo v zadnjem času Angleži. Ti še vedno dosti ne mirujejo in skušajo nekoliko popraviti svoje prej zavožene politične šance. Začetek in konec vse njih politike v zadnjem času je nasprotstvo proti Nemcem. Nemci jim rasejo čez glavo in teh se hočejo otresti. Angleži vidijo, da so svojo moč v Sredozemskem morju precej zaigrali in ministerstvo je moralo zato požreti precej očitkov. Pomorska politika je zavožena in sedaj ima angleško brodogradnjo absolutno moč edino le v Severnem morju. Pred desetimi leti so obvladali Angleži vsa svetovna morja in razumljivo je, da temu mogočnemu narodu sedanja svetovna uloga ni nič kaj povoljna. Zašto so se skušali Angleži zopet povzdigniti in so si poiskali zaveznika in prijatelja gori na severu. Ruski »medved« je naenkrat začel dobivati pomen in veljavo, četudi je bil pred leti v veliko veselje vsega »kulturnega« sveta v vshodni Aziji bridko tepen. Pa kaj to! Vse se pozabi in Anglež ni tenkosrčen, če gre le proti Nemcu. In tako se je splela ona nekako tajna, a vendar očitna zveza med Rusi in Angleži, kateri na ljubo so Britanci žrtvovali marsikaj, edino iz sovraštva do Nemcev, ne morda iz prijateljstva do Rusov.

V Perziji so si Angleži svojili od nekdanj veliko besedo, a so postali v zadnjih letih čuda popustljivi in Rusi se tam vedno bolj utrujejo. Seveda se tam slabi že direktno nemški vpliv, kajti tudi

gospodom v rajhu so se možgani razbištrili in diplomatje so spoznali, da je orijent važno trgovinsko torišče. Tako popuščajajo sedaj Angleži marsikaj na račun Rusov, da bi ti potem ovirali Nemce in njih svetovno ojačenje. Lord Lamington je protestiral v angleškem parlamentu proti tej preveliki »ljubezni« proti Rusom, kajti on je bil mnenja, da sedaj ni ogrožena le angleška moč v Perziji, ampak da bi znali biti ti ruski pohodi nevarni celo Indiji sami, kajti Rusija množi svojo vojaško moč v ondotnih krajih čez navadno potrebo. Indija pa je za angleški državni obstanek neobhodno potrebna, kajti ona je prva kolonijska dežela, brez katere bi se Anglija morda reducirala globoko pod druge države. Voditelj zunanje politike, Edward Grey je podal na ta očitjanja sicer nekoliko odgovora, a iz njegovih besed ni mogoče dobiti jasne slike o vsem položaju. Sir Grey se je izvijal sem in tja in zatrdil nazadnje, da je zveza z Rusijo bolj kot kdaj prej potrebna.

Druga točka je Tibet. Glede Tibeta obstoja med Rusi in Angleži pogodba, ki zagotavlja v onih krajinah status quo, to se pravi, da ostane vse kakor je. Seveda se Rusi te pogodbe drže le na papirju. V pogodbi se glasi, da ne smejo ne Rusi ne Britanci imeti v tibetanskem glavnem mestu Lhassa svojega zastopnika, a ruska vlada je vendar nastavila tam stalnega ruskega političnega zastopnika, na kar se Angleži niso upali niti protestirati.

Posebno važna je pa perzijska železnica, ki bo prav očitno le ruski državi v korist, Angležem pa v škodo. Vse angleško časopisje, posebno pa vojaški krogi so hudo protestirali proti tej progji, ki bi zopet le ruske dežele zblizala z Indijo. A vse ni pomagalo nič. Ruska diplomacija je znala angleške zunanje politike tako dobro oviti okoli prsta in jim nemško grozoto narisati tako prepričevalno, da so bili z vsem zadovoljni. Sir Grey je tudi z ozirom na to točko odgovoril za angleške kroge nepovoljno, češ, da bi ne bilo pametno in politično, če bi se za vedno upirali perzijski železnici.

Kakor je razvidno, žrtvujejo Angleži res marsikaj, da bi obdržali Ruse na svoji strani, da bi imeli zaveznike proti Nemcem. Kako pa se drže v tem oziru Rusi? Nekoliko čudno je, če pomislimo, da še ni dolgo od tega, kar sta bila skupaj ruski car in nemški cesar in kjer se je prav odkrito povdarjalo prijateljstvo med Nemci in Rusi. Ti obiski in sestanki bodo od sedaj naprej bajé vsakoletni, tedaj moramo že računati na bolj tesne politične in prijateljske zveze. Ruska diplomacija pač mora biti prebrisana, da se zna držati v tako kritičnem položaju na površju, angleška pa kaže precej površnosti in nesposobnosti. Angleži delajo vse iz sovraštva proti Nemcem in njih zaslepljenost je naravnost čudovita; Rus dela previdno in pretkanó in ima od tega svoje koristi.

A še o neki drtgi zvezi se govori, namreč o zvezi med Rusi in Japonci. Japonci so se v zadnjih letih čudovito povzdignili in modernizirali in zveza z Rusijo jim bo le koristila. Plačnik te zveze bo Mandžurija in njena trgovina, ki bo tako prešla iz angleških rok v rusko-japonske. Sicer se zdi ta zveza nekoliko nemogoča radi zadnje vojske med obema narodoma, a v politiki se na take sentimentalnosti ne gleda. Japonci tudi rabijo v ozadju krepkega zaveznika, ker hočejo razširiti svojo moč na druga otočja in v slučaju prilike bi zasedli morda tudi Avstralijo.

Konflikt med Rusi in Turki je spravljen tudi Angleže v hude škripce. Radi bi pomagali Turkom, da bi si tako zagotovili pramoč na denarnem trgu, a če to store, pridejo navskriž s svojimi »zavezniki« Rusi. In na Turškem je sedaj ravno lepa prilika. Turčija rabi denar in zopet denar, ker vojska stane. Francoški trg je v tem oziru vedno odprt in Francozi si z denarjem radi pridobijo vpliv in prijatelje. A v tem slučaju so zopet Angleži oškodovani denarno in politično.

Vojska v Afriki spi kot armada kralja Matjaža. V tej vročini človek rad popije kako limonado, ne da bi duhal prah karteč in kanonov. Sicer so pa tudi laške »zmage« v zadnjem času čisto iz-

ostale. Od zadnjega pohoda proti Dardanelom je vsa laška glorijska čudovito potihnila in le tu pa tam se čita kak telegram. da je povsod še vedno status quo. Turki bi bajé radi mir, še bolj si ga želé menda Lahi, ki so udrli v Tripolis, da bi nekoliko »uredili« tamošnje barske razmere. Bilo je dosti kokodanja, dosti »avancat«, a piščeta so menda pocrkala od prevelike vročine do zadnjega. V Italiji postaja stvar že vedno bolj kočljiva, kajti poročila barona Chlumcekega v »Oesterr. Rundschau« od dne 15. julija o disciplini laške armade so naravnost neverjetna. Mesto poguma in srčnosti, mesto navdušenja in udanosti kriči armada »evviva i Turki, abbasso la casa Savoja«. To so bridke resnice, a razumljive. Mesece in rresece se vleče že ta čudna vojna, a povsod je še — pri starem. Tu se ni treba bati, da bi se spremenil status quo, kakor se to vedno govori o Balkanu in balkanskem položaju. V tej nesrečni deželi se vedno kaj »kuha ali vre«, a skuha se ne nič. V Albaniji ni in ne bo še tako hitro miru, četudi povdarja »Tagespošta«, da je že Aehrenthal započel tam dolipotrebno akcijo in ni zakrival, da bo branil avstrijske interese do zadnjega. V Albaniji smo dosti zavozili in daleč zavozili. Pred par tedni je imel »Slovenec« obširen članek, ki se je pečal s tem, kaj so storili v Albaniji Lahi in kaj mi. Mi smo precej pri zadnjih. Kakor se poroča, se je grof Berchtold, naš zunanji minister, zavzel z vso močjo za stvar in hoče enkrat v teh zamotanih razmerah priti do pozitivnega konca. Mi nimamo kolonij, nimamo velike zunanje trgovine ne ekSPORTA in tudi ne obsežne zunanje politike. Naši interesi so precej koncentrirani na Balkanu in te si moramo varovati. Vse hvale je vredna tedaj akcija našega zunanjega ministra, da je tej nalogi posvetil večjo pažnjo in pozornost, kajti drugače bomo kot svetopisemski hlapec z enim talentom, katerega nam bodo še drugi odvzeli.

Odpadniki.

(Odlomki.)

Češki: P. Kopal.

(Dalje.)

»Je mogoče, je. Proč je, proč, ali tudi blagajna ž njim.«

»Takooo!« — oglasijo se mnogi.

»Proč od Rima, ali blagajno je vzet seboj!«

In zdaj se je valila gruča ljudi od oken »Cesarja avstrijskega« k hranilnici. Truma je vsak čas bolj naraščala. Ko so prišli tje, je bila že tam gruča vlagateljev s knjižicami v povzdignjenih rokah.

»Denar, denar hočemo!« kričal je eden čez drugega.

»Moj žuljavo prihranjeni denar!«

»Denar, denar, sicer razbijemo to kočjo! Kje je predstojnik?«

»Ta je tak vrag kot Schreiner.«

»Pojdite po župana!«

Županov dom je bil na trgu poleg mestne hiše; tudi tu se je nabirala množica ljudi z grozilnimi vzkliki. Tu pa

pride hišnik iz hiše in pové, da je predstojnik zjutraj nekam odšel.

Gotovo za tem vražjim Schreinerjem, — odvrne ljudstvo ter odhaja polagoma od stanovanja. Po trgu so pohajale trume, ki so govorile na svoj način o dogodkih. Med njimi so bili tudi mnogi z vložnimi knjižicami v roki, ki so tožili, da so prišli ob vse svoje vloge (prihranke).

Hranilnica je ostala tega dne zaprta. Od mestnih stražnikov se ni upal nihče prikazati se. Samo orožniki so hodili okrog ter opominjali ljudi: naj se razidejo.

V tem, ko so bili ljudje pred mestno hišo, kjer je bila hranilnica, je vladal v hiši pastora Schreinerja velik strah in silno se jim je mudilo. Gospa pastorjeva je zlagala vso obleko v kovčege in skrinje. Pred hišo je stal voz, in na to so naglali svoje reči. Častiti g. pastor je hodil kot pomočen po sobi, ter se prijemal zdaj pa zdaj za glavo. Zdaj ni mislil na nedeljsko pridigo.

»Nu tedaj, zgani se malo« — kričala je nanj gospa — »pomagaj nam skladati reči.«

Ali zdaj je bila vsa energija gospojina zastoj. Strah in groza sta ga obvladala za dobro. In ko se je gospé najbolj mudilo, so se zgrajale pred hišo trume kričečih žensk.

To je bil sodnji dan za Schönwald.

»Kje je ta lopov, ki nam je zapeljeval moze?« so kričali zdoli.

»Kje je, kje je? Raztrgamo ga!«

»Odhajajo, odhajajo! Pojdite, dajmo jim nekaj za spomin.«

In razljučene ženske so vdirale v hišo in v stanovanje pastorjevo.

Zgodile bi se bile grozne reči, ko bi ne bili prišli orožniki, ki so skušali z lepa odvrti ženske od krvavega nasilja.

»Pustite jih oditi,« rekel je: »bodite rade, da pojdejo proč, vsaj boste imeli mir od njih.«

In mirnim besedam orožnikov se je posrečilo, da so potolažile žene in je mogla pastorjeva rodbina lože oditi. Naložili so na voz malo obleke in raznih reči, rodbina pastorjeva je stopila v največji naglici na voz, voznik je udaril po kornjih in voz je odhajal med kričanjem žensk; mnoge so prijemale kamenje in blato ter ga lučale za odhajajočimi.

In še eno presenečenje je imelo priti za meščane. Uprav opoldne je privedel orožnik predstojnika zvezanega. Ko je stopal ž njim naglih korakov po trgu, se je zbralo ljudstvo okrog njega in kričalo:

»To je glavni hudodelec — hudodelec! Obesite ga!«

Predstojnik je bil zelo izmučen. Klobuk je imel potisnjen na čelo, da bi mu zakril oči in tisto drzno čelo, s katerim je prej tiraniziral mesto. Vrat je imel gol in po obrazu mu je lil pot.

»Ta se je že vesil nekje«, menilo je ljudstvo, in govorilo je resnico. Ko je bil izvedel zjutraj, da je Schreiner utekel, pokazala se mu je katastrofa v vsej svoji grozi pred očmi. Čutil je, da se mu tla umikajo pred nogami. Ni bil zmožen jasne misli, in utekel je po zadnjih vratih ven na polje. S tem nepremišljenim korakom je opozoril na se sodnika. Ko je ta slišal, da je pobegnil blagajnik in zdaj še predstojnik, poslal je orožnika za njim. Po daljšem iskanju ga je dobil orožnik v gozdu uprav tedaj, ko se je hotel z žepno ruto obesiti na veji. Ko pa zapazi slugo svetne pravičnosti, jel je bežati. (Dalje pride.)

Dopisi.

Iz Solkana. V nedeljo po blagoslovu je vtonil v Soči Ludovik Turk, mizarski vajenec pri Ivanu Golob. Pri tem gospodaru se dela sploh vsako nedeljo, tako tudi pretečeno. Ta vajenec ni bil ne pri sv. maši ne pri blagoslovu. Šel pa se je ob 3. kopat in našel v vodi smrt.

Sicer pa nekaj tudi županstvu. Ali mu ni morebiti znano na kakšnih nevarnih prostorih se kopajo tudi ljudje, ki ne znajo plavati in ali je morebiti dostojno, da se kopajo na mestih, koder hodijo ljudje vedno mimo, slednjič ali ni še morebiti zapazilo, da se kopajo večkrat na istem mestu skupno ljudje obojega spola? Dolžnost županstva je, da odpravi te škandale.

Iz Gradeža. (Raznoterosti.) Gradež izgleda letos kakor svetovno kopališče. Še nikoli ni bilo v Gradežu toliko kopaliških gostov kakor letos. Do dne 4. avgusta jih je bilo tam 11050. Letos je bilo dosedaj v Gradežu 3000 oseb več kakor lansko leto ob tem času. Prazne sobe skoraj ni dobiti v Gradežu, in če se jo dobi se jo mora tudi »pošteno« plačati. Med kopališkimi gosti je največ Čehov in češki hotel »Lacroma« ima največ gostov. Pred 14 dnevi je bilo toliko gostov, da se ni moglo dobiti nobene sobe. Zato se je mnogo kopaliških gostov nastanilo v Ogleju in se vsaki dan vozilo v Gradež.

Postrežba po hotelih je izborna. Hoteli so opremljeni z najelegantnejšo opravo, in tudi strežno osebje je dokaj spretno.

Parobrodna družba iz Belvederja v Gradež in obratno je sedaj le ena. Poprej ste bili dve, takozvana klerikalna in liberalna. Imeli ste vsaka po en parnik. Družbi sta si delali konkurenco. Vsled tega ni mogla ne ena ne druga vspevati. Za vožnjo iz Belvederja v Gradež se je plačalo lansko leto 20 vin, za osebo. Letos pa, ko sta se družbi združili je cena vožnji poskočila od 20 na 30 vin. Sedaj nimajo nobene konkurence, vsled tega se lahko »pritisne« na potujoče občinstvo. Družba ima sedaj na razpolago 7 parnikov.

Pa tudi jako komodni so sedaj gospodje kapitani teh parnikov, ko ni nobene konkurence. Tako n. pr. je bilo minulo nedeljo na Belvederju na parniku, ki odhaja ob 8.15 proti Gradežu splošno mrmranje. Parnik je bil namreč poln kopaliških gostov. Ko je kapitan to videl, ni hotel dati znamenja za odhod. Rekel je, da parnik ne more peljati toliko ljudi in se nato odstranil. Potniki so čakali na parniku v Belvederju skoraj eno uro. Padale so na naslov parobrodne družbe jako »kroftne«. In povsem opravičeno. Šele kadar je prišel drugi parnik in vzela nase kakih 10—20 sta odplula oba proti Gradežu. Povedati moramo še, da je ravno ta parnik peljal te dni še mnogo več ljudi. Torej je bilo postopanje kap-

tanovo ob tej priliki neumestno in obsojno vredno.

Telefon je prepleten po celem Gradežu in skoraj vsaka vila ga ima.

Tatovi v Gradežu se še vedno pojavljajo. Gradeški tatovi so mojstri tatov. Odnegli so že mnogo tisočakov. Naj navedemo tukaj le dva slučaja, kako prefriganih sredstev se poslužujejo pri izvrševanju te »obrti«. Majster tat je dolgo časa zasledoval neko gospo, ki se je nastanila v hotelu Grignaschi ob obrežju. Vedel je, da ima v kovčku shranjen denar. Zato se je nekega dne podal v hotel Grignaschi ter izročil sobarici hotela vizitko gospe, ki je bila seveda ponarejena, na kateri je bilo zapisano, naj sobarica odda donositelju te vizitke njen kovček. Sobarica nič hudega sluteč in misleč, da je dotičnika res poslala gospa, je oddala neznanecu kovček, v katerem je bilo nad 1000 K denarja. Zvijti tat jo je potem s kovčekom seveda popihal ne ve se kam. — Drugi slučaj. V penzjonatu »Fortino« je bila nastanjena gospa P. Pred 14 dnevi pride v njeno sobo nekdo ter vstopivši pozdravi gospo glasno: »Hüss d'Hand«. Sobarica, ki je bila v sosedni sobi čuvši pozdrav je mislila, da je gospa res v sobi in da je prišlec gospej kaj prinesel. Čez nekaj časa je sobarica spet slišala, kako je prišlec ponižno pozdravil gospo. V resnici pa gospe P. ni bilo v sobi. Neznanec je z nožem prerezal kovček, vzel iz nje ga okoli 1500 K in pobegnil. Šele domov prišedša gospa P. je zapazila tatvino. A so tiči, ti gradežki veletatovi. Sodí se, da morajo biti ti »gospodje« tatovi organizirani.

Živnostenska banka je otvorila tukaj svojo podruž. ki ima dnevno — kakor se govori — 50.000 K prometa. Odkar so se namreč pojavili v Gradežu tatovi, nosijo kopališniki skoraj vse večje svote shraniti k »živnostenski banki«.

Demonstracij letos v Gradežu ni. Družabno življenje je dokaj živo. Gradeški Lahi so spoznali, da vsaka najmanjša demonstracija proti gostom, ki puste v Gradežu ogromne tisočake, bi jim le škodovala.

Z vodo v o d o m gre težko. Lansko leto se je mislilo, da bodo vodo dobili. Vrtali so celi mesec. Konečno so prišli do izvirka, ki pa je kmalu spet izginil. Vrtanje so sedaj opustili. Pravijo pa, da bodo še enkrat poskušali z vrtanjem.

Stre la je udarila pred 14 dnevi v štiri slamnate kočje, ki so bile last ribičev. Pogorele so med hudo nevihto, bliskanjem in dežjem do tal.

Iz zapadnih Brd. Za prihodnjo nedeljo dne 11. avgusta se nam pripravljajo na Dobrovem lepa veselica, o kateri je čisl. »Gorica« že poročala. Ne morem kaj, da bi tudi jaz ne navdušil svojih briških rojakov, da se te veselice udeležijo v res obilnem številu. Saj poznamo naše prijazne Medance in Dobravce, saj so

prijazni in postrežljivi. Enako naši vrli Biljanci, naši medanski in dobravski sosede. Pripomnimo, da bo slavnost celodnevna. Ob 8 in pol uri bo sprejem »Orlov« na Dobrovem. Ob 10. uri sv. maša v Medani, po sv. maši mladeniški sestanek, ob 12. uri skupno kosilo. Popoldne ob 3. uri bo blagoslov, ob 4 in pol uri se začne veselica na krasnem grajskem dvorišču g. grofa Baguerja, pri kateri nastopi veliko število »Orlov«. Po telovadbi se bo vršila Slomškova slavnost. Pri telovadbi in Slomškovi slavnosti bo svirala vojaška godba iz Gorice. — Pridite torej rojaki, bližnji in daljni na razvedrilo na Dobrovo. Se ne bode te kesa. Mi vas sprejmemo z odprtimi rokami. Izletniki iz Gorice se lahko odpeljejo z vlakom ob pol 12. uri do Muše, potem peš do Dobrovega. Ravno lep sprehod je. Medance.

Bled - Kranjsko. Letovišče Bled, ki leži na svetovni progí »Ture - Adria« obdan od veličastnih vrhov Julijskih alp in Karavank ima letos živahno sezono. Posebno pa se odlikuje sezona vsled bivanja ekselence, ministra krajan Ladislav pl. Dlugosz ki je došel dne 16. julija na Bled in bil od tukajšnih korporacij slavnostno sprejet. Sedaj se je podal na svoja posestva v Galicijo. Ekselence min. je obiskoval z ministrom za javna dela O. Trnko, ki je tudi že več tednov z rodbino tukaj, solnčne kopeli znanega zdraviliškega zavoda Rikli. Oba ministra ste se udeležila vseh koncertov in prireditev tukajšnje letoviške sezone in sta vživala vsled velike prijaznosti splošno pozornost in simpatije občinstva.

Tudi mnogo drugih odličnih gostov je letos posetilo Bled. Omeniti moramo posebno visoki obisk nadvojvode Fridrika ki je v spremstvu soproge nadvojvodinje Isabele, nadvojvodinje Gabrijele in Alice, nadvojvode Albrechta in princa Jurija bavarskega ložiral v novem elegantno opremljenem parkhotelu »Imperial« in se laskavo izrazil o tem podjetju in o Bledu. Vsled krasnega poletnega vremena je pričakovati, da bode letošnja sezona tudi avgusta in septembra meseca jako ugodna, posebno ker uživa alpski klima in izborna jezerska kopel Bleda občeznani renomé kot najboljše letovišče po morski kopelji. Letovišče Bled dobi prihodnje leto električno razsvetlavo in vodovod ter bode s to opremo stopil v vrsto prvih avstrijskih letovišč.

Politični pregled.

Sklicanje državnega zbora.

Kakor poročajo listi se bode sešel državni zbor dne 20. oktobra t. l. V glavnem se bo zbornica pečala z davčno reformo.

Cesar za nove topove.

Cesar je pritrldil predlogu vojnega ministra Auffenberga, po katerem naj

Skoda tovarne izdelajo nove jeklene cevi za topove za naše travbice na svoje stroške in jih vojni upravi oddajo, oziroma naj tovarna izdelava nove jeklene cevi na državni kredit.

Na črnogorsko - turški meji.

Ob črnogorsko-turški meji so se vršili zadnje dni hudi boji med Turki in Črnogorci. Tako eni kot drugi so imeli več mrtvih in ranjenih. Pričakovati je, da se bodo obmejni boji nadaljevali. Iz Ipeka korakajo 4 bataljoni in 1 baterija proti črnogorski meji.

Razpust turškega parlamenta.

Turška vlada je včeraj razpustila parlament. To se je zgodilo na pritisk ustašev in vojaških upornikov. To je izzvalo pri poslancih upor. Poslanci so namreč izjavili, da je sedanje ministerstvo nepostavno.

Obsedno stanje v Carigradu.

Sinoči ob 9. uri se je objavil v Carigradu irade, s katerim se je odredilo obsedno stanje za dobo 40 dni nad mestom Carigrad.

Revolucija v Turčiji?

Iz Soluna se poroča listu »Il Giornale d'Italia«, da se vsaki dan pričakuje izbruh revolucije. V Monastiru vlada hudo razburjenje. Vlada in njeni organi so brez moči. Vojaštvo ne uboga in se maščuje nad starci in slabimi. Enega Bolgara so po dolgem mučenju obesili, ker ni hotel povedati skrivališča upornikov, o čemur niti sam ni bil informiran.

Domače in razne vesti.

Nad 40.000 K — tako se govori — tirja »Trgovsko-obrtna zadruga« od svojih članov v Ozeljanu. Kakor se vidi, so bili skoraj vsi Ozeljanci člani »Trgovsko-obrtn. zadruga«. - Ozeljance se tirja ta znesek baje zato, ker so bili tako zvesti pristaši liberalne stranke. Nič kaj prijetna terjatev! Ali bodo Ozeljanci še tako zvesti pristaši A. Gabrščka in njegove »Soče«?

Pačenje historičnih imen je začela tudi »Eco«. Enkrat piše, da je pomantkanje vode iz Kronberga, drugič pa piše smešno zverženo in prestavljeno besedo »Moncorona«. — Toliko čuta do starih imen bi se pač zahtevalo lahko v naši prosvitljeni dobi, da bi jih pustili kot so.

»Eđinost« in historijat o slov. učiteljišču. Vročina v Trstu mora biti na vsak način dosti hujša kot v Gorici. To se pozna tudi po »Eđinosti«. Gospodje tam okoli uredništva so te dni kar vsi goreči in nestrpní, telegrami in informacije kar frčé in »merodajni« krogi oddajajo svoje mnenje kot vaški mazači pri bolni kravi. Teda stvar je taka: Pred nekaj časa so laški listi pogreli staro juho o slov. učiteljišču in pisali, da

Livško jezero.

Literarna polemika je navadno jako brezplodna. Vsak trdi svojo in pri vsej objektivnosti je ocena vendar le stvar okusa tega ali onega kritika. Enemu je tako prav, drugemu zopet takó. Da bi kdo zadel absolutno prav, se nam zdi skoro nemogoče. Zato se nam tudi zdi dokaj čudno, da je dr. Pregelj svojo oceno gori omenjene pesnitve v »Dom in Svetu« (1912, št. 8.) zaključil tako kategorično, češ »more pa li biti slovensko slovstvo takega dela veselo, naj sodi čitatelj teh vrstic sam«. To se pravi po domače: edino gos. dr. Pregelj ima prav in nobeden drugi. Zakaj bi pa ta čitatelj ne smel čitati tudi dela samega, zakaj bi se moral zanesti ravno na besede gos. doktorja? Ako kdo prečita tiste vrstice, ima o delu samem pač bridko malo pojma, konečni pasus pa bo vsakega oplašil, da morda ne bo vzel knjige v roke. Naj jo raje ta in oni čita, presodi in potem bo videl sam, ali ima gos. dr. Pregelj res vse tako prav, kot

on trdi. — Da je vsebina priprosta, to je go.ovo dokaj majhen greh, ki je zagrešil gos. pisatelj. Snov je vzeta iz srednjega veka in če pogledamo kake druge srednjeveške epe, tudi ne nudijo ravno komplicirano-zamotanih problemov. Sam Goethe nam je podal v Hermannu in Dorotheji tudi prav priprosto naivno snov brez posebnih psiholoških konfliktov, da o drugih podobnih umotvorih niti ne govorimo. — Dr. Pregelj očita gosp. pisatelju posnemanje Homerja, Mažuraniča, Schillerja itd. To pač menda ni tak greh. Marsikdo je to že storil in bo gotovo še storil. Goethe je posnel Shakespeare-ja in nikdo ga radi tega ni »ferdamal«. Pesnik se učí od pesnika in tudi sam gos. doktor ni v tem oziru v svojici »Romantiki« nedolžen. Da bi radi tega obsodili kar pavšalno celo delo, to pač ne gre. — Očitek »hrvatizmov« je jako splošen. Sicer so pa to bolj lokalizmi iz beneške Slovenije, pesnikove domovine. Da je tam narečje precej podobno hrvaškemu, to je pa splošno znano, saj so celo mislili, da so ti

ljudje priseljeni Hrvatje. Sicer pa ta očitek popolnoma pade, če prečitamo in uvažujemo dr. Breznikovo razpravo: »Izreka v poeziji«, kjer on dovoljuje pesnikom še več kot jim je dosedanja licentia poetica dovoljevala. Vsako besedo, ki se le kje govori, pesnik lahko vporablja. In če se šteje Zupančiču in dr. v zaslugi, da rabijo belokranjske lokalne izraze, ki so drugod neznani, zakaj bi potem bilo isto dejanje pri Klodiču napaka. N. pr. se govori med narodom »zló = zelo«, brumen, pomagi (imp.): sliši se tudi »kokodril« itd. Klodič je tedaj bil upravičen rabiti te izraze v svojem delu. — Da se vrinejo tupatam tudi tiskarski pogreški, to je pač umljivo; naj si gos. doktor ogleda v tem oziru večasi publikacije »Mat. Slovenske«, kjer imajo pač dovolj brihtne korektorje na razpolago. (N. pr. Gorski venec I. 1907, kjer je popravkov nič manj kot štiri strani in še niso vsi). Opazka o pieteti se bere kot kaka zafrkacija in nikakor ni na mestu. Da se je pisatelj potrudil, da nam poda kolikor mogoče dovršeno

delo, to je pribita stvar. Da ni vse izvršeno tako kot zahtevajo moderni zakoni in estetika, tega ne bo nihče tajil, kajti nič ni tako absolutno dovršenega pod solncem, da bi ne imelo kake napake, je pač delo človeških rok. Gos. doktor naj n. pr. prečita oceno svoje knjige »Romantika« v »Zvonu« (1910, str. 243.), kjer se mu očita, da ima vse polno reminiscenc, da ne zna staviti povratnih zaimkov itd. — Nismo hoteli pisati nikake polemike; le pribiti smo hoteli, da radi enega negativnega mnenja kaka stvar še ni kar navprek za nič, da še vedno ima svojo urednost. Tako je tudi z »Livškim jezerom«. Ima svoje slabe, a ima tudi svoje dobre strani in teh je hvala Bogu več kot prvih. Brez skrbi in z mirno vestjo lahko knjigo priporočamo našemu občinstvu in ono bo najboljše sodilo, ali je čitanja uredna ali ne. Ni visokoleteča in mameča, ampak priprosta povest iz davno prošlih dni naših pradedov, napisana v spomin na one davne čase, v pouk in razvedrilo nam, poznim unukom.

je naučni minister — to je bilo za časa Stürgkha! — svoj čas obljubil, da bo dal prenesti slovo učiteljske iz Gorice v Solkan. Ta stvar je bila nota bene pred 4 ali 5 leti, sedaj so jo laški listi le pogreli. Pri »Eđinosti« so to reč razumeli tako, kot bi bil s e d a n j i minister Hussarek to obljubil in nastal je iz tega oni grozoviti telegram, ki je »razburil« vso slov. javnost. Oba ljubljanska dnevnika sta se »vsedla« na to »izvirno« novost in »Eđinost« je postregla še z natančnejšimi informacijami. »Merodajni« krogi so nastopili, funkcioniral je »naš informator« in druge »visoko stoječe in vplivne« osebe in tako je nastal cel »historijat«. Kdo je bil tisti informator, katere merodajne osebe so to reč znesle na dan, o tem se seveda molči. No, pa saj so pasji dnevi, doba kislih »kadumarjev«, kakor dé naši okoličani. Stvar je pa postala še lepša. Tisti laški listi in krogi, iz katerih je »Eđinost« imela ta velevažni telegram, o tem niso vedeli nič, kajti »Corriere« od dne 2. avgusta 1912 poroča to veliko novost po »Slov. Narodu«. Glej članek: »Il trasporto delle magistrali slovene da Gorizia a Salcano?«, kjer piše »Corriere« v začetku sledeče: »Lo »Slovensky Narod« asserisce che il Governo col principio dell'anno scolastico 1914/15 transporterà le magistrali slave da Gorizia a Salcano« itd. »Corriere« tedaj o stvari do 2. avgusta še vedel ni in »Eđinost« je imela informacije iz »merodajnih« italijanskih krogov. Na ta »historijat« si »Eđinost« lahko vzame patent, kajti boljše informiranega lista gotovo ni na celem svetu. Telegrami v »Eđinosti« so po svoji »izvirnosti« vzbujali že od nekdaj veliko pozornost, a vse je prekosil sedaj goriški informator, proti kateremu je »pravi Vedež« kar muha. Zakaj ne piše »Eđinost« raje o »Trgovsko-obrt. za drugi?« Tu ni treba iskati »informacij«, tu so že dana jasna fakta. Torej na delo!

Jako umesten odgovor. Te dni je tožila soproga nekega mestnega starešine slovenski mlekarici, češ, da je mleko predrago. Slovenska mlekarica pa je gospej odgovorila: »Gospa, poprej nismo plačevale mlekarice skoraj nikakoršnih tržnih pristojbin za mleko, sedaj moramo plačevati po 30 vinarjev od vozička z dvema kolesi. Zato cene mleku ne moremo znižati. Zahvaliti se imate vašemu županu Bombiču, da je mleko tako drago.« — Gospa je mlekarico debelo pogledala in molčala.

Skozi okno II. nadstropja je skočila včeraj popoldne g.čna Marija Petsche, hči upokojenega davkarja g. Leopolda Petsche. Tožila je zadnji čas o hudem glavobolu. Bila je namreč nevraščena. Poškodovana se je hudo po celem životu, posebno pa na nogah. Prenesli so jo v tukajšnjo žensko bolnišnico. G.čna Petsche je bila učiteljica na Rakeku. Sedaj je stanovala pri svojih starših v Gorici na Fr. Josipovem tekališču št. 17.

Aretacija trgovca. Na ukaz državnega pravdnštva je aretirala policija trgovca Artura Avanzini, ker je obdolžen goljufije. Avanzini je namreč pred časom napovedal konkurz.

Aretacija. Jakop Benko iz Lokavca je bil aretirán zaradi potepuštva.

Pomanjkanje kronberške vode. — Vsled neizdatnosti kronberškega izvirka v zadnjih dneh je postalo občutno pomanjkanje vode in goriški municipij je odredil, da imajo biti javni vodnjaki od 9. ure zvečer pa do 7. ure zjutraj zaprti. Obenem je prepovedano zajemati vodo iz vodnjakov v drugih posodah nego v takih, ki se jih lahko nosi.

Debele padajo po hrbtih mestnih svetovalcev. Kdor se hoče zabavati na račun mestnih svetovalcev in goriškega župana, ta naj gre zjutraj na zeleni trg in naj poslušá ženske pogovore. Meščanske gospe se jako jezijo nad draginjo. Kmetice pa krepko odgovarjajo: »Saj hoče tako Bombič, saj hočejo tako vaši »kunšilirji«. Kadar prekličejo sedanje tržne pristojbine, takrat bomo tudi me znižale cene blagu.«

Iz preiskovalnega zapora sta bila izpuščena brata Pavel in Teodor Fagnelli iz Mirna, ki sta bila aretirana zaradi znanega konkurza.

Blizu Mirna je v petek gad pičil 12-letnega dečka Josipa Ferletič. Stariši pa so pripeljali otroka še-le v soboto zvečer k zdravniku v Gorico, ko se se pokazale še-le nevarne posledice pika. Zdravnik je svetoval, naj se deček poda v bolnišnico. Toda deček tega ni hotel in odpeljali so ga zopet na dom. Njegovo stanje se bo vsled tega gotovo poslabšalo.

Izpred sodišča. Včeraj se je pred tukajšnjim okrožnim kot kazenskim sodiščem vršila obravnava proti Matiju Bensa, ki je svoj čas z nožem težko ranil svojega zeta Evgena Spazzapan. Benso je sodišče obsodilo na tri mesece strogega zapora.

Evharistični kongres in Goričani. Morda se je malokatera dežela pri tej oddaljenosti od Dunaju v toliki meri odzvala vabilu na evharistični kongres kot mala Goriška. Doslej se je priglasilo 860 udeležencev, med temi 398 Furlanov (36 duhovnikov, 290 mož in fantov ter 72 žensk) in 425 Slovencev (64 duhovnikov, 277 mož in fantov ter 84 žensk). Poleg teh je priglašeni 41 bogoslovcev.

Hrbet si je zlomil minulo soboto Karol N a n u t, rodóm iz Št. Andreža a stanujoč v Gorici. V Ronkah je namreč trgal češplje na drevesu. Pri tem delu pa je padel raz drevó in si zlomil hrbet. V noči od sobote na nedeljo so ga prepeljali v Gorico v žardinjari, v katero je bila položena postelja.

Ciganski sleparji. Po goriški okolici se klati te dni večja družba cigánov - kotlarjev. Sedaj so nastanjeni nekje v južnem delu goriške okolice. Ti ljudje popravljajo in prodajajo kotle. A že mnogo ljudi so osleparili. Stare kotle prodajajo za nove. Te dni je kupil nek posestnik od Sv. Mihela nad Rubijami nov hotel, ki se je svetil kakor luč. A prišedši domov je zapazil, da je zašlikan na štirih mestih. Cigani namreč kotle tako namažejo z neko mastjo, da človek le z bistrim očesom zapazi sleparijo. — Zaradi tega opozarjamo naše ljudstvo, da ne sede na lim tem sleparskim ciganskim kotlarjem.

Orožniki zaplenili dva konja. Minulo soboto so mirenski orožniki zaplenili ciganom kotlarjem, ki so bili nastanjeni v Rubijah na nekem travniku, dva konja, o katerih se sumi, da sta bila ukradena nekje na Vipavskem.

Podpora za popravo je dobila podružna cerkev Sv. Marije v Bovcu v znesku 1225 K 65 h, koje svoto je nakazalo c. kr. naučno ministerstvo. Pri ti priliki bi omenili, da naj se župni predstojniki, kjer so stare zgodovinsko in umetniško važne cerkve, kapelice in znamenja, obračajo na centralno komisijo — k. k. Zentralkommission für Denkmalpflege — na Dunaju. Dopisnik te komisije je v Gorici preč. g. prelat Drexler, predavatelj za umetnost v centralnem semenišču. On bo šel vsakomur drage volje na roko.

Velika pevska slavnost na Proseku pri Trstu, 25letnica pevskega društva »Hajdrih«. V letih narodnega preporoda slovenskega na tržaških tleh zavzemala je slovanska pesem prav odlično mesto narodnega buditelja. Po mestu in okolici so se zbirali za narod navdušeni možje in mladeniči, ljubitelji petja v male zборе in s svojim navduševalnim petjem slovanskih pesmi budili narod iz spanja. S pesmijo so navduševali narod in v njem zbuvali zavednost. Spodbujeni po krasnih uspehih vedno bolj in bolj rastočega števila pevcev kakor tudi zavednih narodnih sinov in hčera, začela se snovati v mestu in okolici pevska društva, in prvo, ki vrši to hvalevredno delo za narod 25 let, je pevsko društvo »Hajdrih« na Proseku. Vsled tega je pevsko društvo »Hajdrih« ob svoji 25-letnici sklenilo proslaviti buditeljico, slovansko pesem z veliko slavnostjo.

Vredna je, da se jo dostojno slavi, saj ista po vsem slovanskem svetu vedno vrši in zavzema odlično mesto narodnega buditelja. Da se slovesnost, ta slovanski pevski praznik čim dostojnejše in vredno proslavi, vabi pevsko društvo »Hajdrih« vsa slovanska pevska društva k prijaznemu sodelovanju, oziroma udeležbi. Temu vabilu se je do sedaj odzvalo že več društev, mnogo jih gotovo še sledi. Slovesnost se bode vršila dne 8. septembra t. l. v velikem krasnem senčnatem gaju, s krasnim razgledom na morje Jadransko. Ta pogled bode izvalil tisoč in tisoč udeležencev iz dna duše s pravim občutkom mogočne akorde skupnega zbora Hajdrihove himne »Jadransko morje« ter jih podkrepil z novimi močmi za nadaljno narodno delo. — **Slovanska društva! Priglasite se v obilnem številu pravočasno k tej velopomembni slovesnosti ob obali Jadranskega morja.** Natančnejša pojasnila daje pevsko društvo »Hajdrih« na Proseku. Okrepi naj se vez slovanskega bratstva, utrdi s skupno slovansko pesmijo živ in nerazrušljiv jez proti skupnemu sovražniku, nasilnemu Germanu in Romanu. Navduši naj skupno vse za skupne cilje, za boljše bodočnost Slovanstva nerazrušljivo orožje slovanska pesem.

Letošnji glavni vojaški nabori se bodo vršili: V Bovcu 12., v Kobaridu 13., v Tolminu 14. in 16., v Cerknem 17., v Korminu 26., 27. in 28., v Gradišču 29. in 30. avgusta. V Gorici za mesto 31. avgusta in 2. septembra, v Gorici za okolico 3., 4., 5. in 6., v Kanalu 7. in 9. septembra, v Ajdovščini 10. in 11. sept. v Sežani 23. in 24., v Komnu 25. in 26. septembra. V Červinjanu 12., 13., 14. in 16., v Tržiču pa 19., 20. in 21. avgusta.

Najdeno. Našel se je v Gorici denar v znesku nad 100 K. Oseba, ki bi ga bila izgubila, naj se oglasi na tukajšnji policiji.

Avtomobilska nesreča. V petek se je podal 15letni Avgust Pussini iz Čedadá za svojega gospodarja Matijo Ručno iz Kreda z vozom na sv. lucijsko železniško postajo. Pri Sv. Luciji pa je srečal poštni avtomobil, kateremu se je tako slabo ognil, da je avtomobil podršal po njegovi levi nogi tako močno, da je bila videti kost. Pussinija so v soboto prepeljali v tuk. bolnišnico.

V Dornbergu so nekateri vinjent fantje rjovelj po noči po vasi ter s tem motili nočni mir. 41letni kolar Andrej Saksida je v okna opozoril nemirneže, naj dajo mir. Toda oni so ga izzvali, naj pride na cesto, če kaj želi. Nesrečnež se je temu vabilu odzval in komaj je odprl hišna vrata priletel mu je v glavo velik kamen, katerega je vrgel 21letni Anton Kavčič. Kamen je Saksidu prebil črepinjo in tudi možgani so se mu pretresli. V težkem stanju so ga prepeljali v tukajšnjo bolnišnico.

Hotel »Riviera« v Pulju, ki je bil že dolgo časa v konkurzu, so te dni zaprli. To je bil hotel z milijonskimi svotami po najmodernejši in v velikem stilu sezidan, tako da je vsak videl, da je za Pulj preveč luksurijozen. Sezidala ga je laško-liberalna gospoda z denarjem isposojenim pri istrskem deželnem hipotečnem zavodu, ki bo imel sedaj vsled tega jako občutno škodo.

Zrakoplovec Vidmar je letal v nedeljo v Sarajevem, kjer ga je gledalo nad 20.000 ljudi. Poletni so se mu popolnoma posrečili.

Na Triglav sta se podala na Bledu na letovišču se mudeča ministra Trnka in Dlugosz.

Padla z cerkvenega stolpa. V Hausu na spodnjem Štajerskem popravljajo zvonik na farni cerkvi. Pri tem delu sta bila tudi zaposlena zidarja Alojzij Reiter in Peter Aichmann. Stala sta pri delu v leseni pripravi, ki je bila odnotraj zvonika pritrjena za vrv. Vrv pa se je naenkrat odtrgala in zidarja sta padla skupno s pripravo kakih 25 m globoko. Reiter je dobil težke poškodbe, Aichmann pa se je ubil.

Sleparije pri izdelovanju klobas v Gradcu. V Gradcu so aretirali prekajevalca mesa in izdelovatelja klobas Farendla ker je kupoval na Ogrskem na kužnih boleznih poginile prašiče ter iz njih izdeloval klobase. Pred njegovo aretacijo je demonstriralo pred njegovo prodajalno nad 1000 oseb, ki so ga nameravale linčati. Drugi demonstrantje so naskočili ostale njegove stojnice ter jih podrli.

Knez Schwarzenberg za evharistični kongres. Iz Prage se poroča, da je pozval knez Schwarzenberg svoje uradnike in uslužbence, naj se udeležijo letošnjega evharističnega kongresa, ki se bo vršil na Dunaju. Vsakemu uslužbencu, ki se udeleži kongresa prispeva knez k stroškom s 75 kronami.

Odprava praznikov na Ogrskem. Na ogrski škofovski konferenci se je sklenilo odpraviti sledeče praznike: drugi velikonočni, binkoštni in božični praznik, praznik sv. Rešnjega Telesa, svečnico, Marijino oznanjenje, Marijino rojstvo in praznik deželnega patrona. — Te dni se bo smelo delati.

Iz vojaške službe. Bivši goriški brigadir generalmajor Stöger-Steiner je bil te dni imenovan za feldmaršallajntanta in za komandanta budimpeštanske pehotne četne divizije.

Razpisani štipendiji. Začetkom šolskega leta 1912/13 se podeli na c. kr. viši šoli za vino in sadjerejo v Klosterneuburgu tri štipendije c. kr. poljedelskega ministerstva po 500 K. Prosilci naj pošljejo svoje prošnje s potrebnimi prilogami do 20. septembra ravnatelju omenjenega zavoda.

Jukić-ev proces se je v soboto in včeraj nadaljeval. Zaslisevale so se pričče, ki so vse izjavile, da je Jukić nenormalen. — Včeraj je predsednik sodnega dvora prečital pismo, ki ga je dobil od anonimne revolucionarne organizacije. V pismu se zahteva, naj se podvrže Jukić-a psihijatrični preiskavi, sicer se bode sodni dvor kesal. Po polurnem odmoru je predsednik naznanil, da sta dobila tudi psihijatra grozilna pisma, v katerih se od njiju zahteva, naj priznata Jukić-ovo abnormalnost.

Pod naslovom »Napad na kotorske utrdbe« ali pod enakimi naslovi so minoli mesec javili listi, da se je približala v noči na 20. m. m. med viharjem sumljiva oseba skladišču brambovskega pešpolka št. 37 z namenom, da bi je zagnala v zrak. Vojak, ki je stal na straži, je s svojim »Stoj!« atentatorja zapodil. — To poročilo pa ne more odgovarjati resnici iz več razlogov. Prvi bi bil ta, da skladišče tega polka ni nobena utrdba ter se nahaja skoro ob morski obali pri vasi Kumbur, kjer je v bližini več hiš; potem se ne nahajajo v tem skladišču nikake eksplozivne snovi, ampak le obleka in oprema dotičnega polka. Poleg tega je mogoče, da je na straži stoječi vojak imel halunacijo, kakor se je že večkrat na samotni na straži stoječim vojaku v Dalmaciji dogodilo. Tako se je n. pr. pred kakimi 8 leti pripetil v Zadru lep slučaj, ki je vso garnizijo brez potrebe razburil. Vojak, ki je bil po noči na straži pri tamošnji smodnišnici je v svoji fantaziji videl bližati se poslopju osebo. Njegov trikratni »Stoj!« ni nič pomagal in ustrelil je. Prihiteli poljevniki straže je dal preiskati vso okolico smodnišnice, ne da bi se našel kak sled o namišljenem napadalcu. Kljub temu se je straža ojačila in postavila sta se na mesto enega vojaka dva na stražo. Ni minula ura, kar sta začela, kar oba vojaka streljati. Seveda je stvar razburila vso stražo. Začelo se je zopet iskati po oni osebi, ki sta jo oba na straži stoječa vojaka baje videla. Sedaj pa je imelo iskanje boljši vspeh. Nedaleč od smodnišnice so res našli ustreljeno tele, ki je ušlo nekemu posestniku ter se paslo po eraričnih nasadih okolo smodnišnice. Vojaka sta bila nato pohvaljena s tem, da se ju je kaznovalo. Vsem tem in enakim dogodkom pa je kriva govornica, ki gre med vojaki, da so namreč sem ter tja izginili vojaki od straže brez nobe-

nega sledu. Na tak napačen način vzgoje hočejo namreč šarže vojake, ki jih postavijo na stražo, vsodbujati k večji pazljivosti. Ker je težko vojaka-Dalmatinca spraviti do prepričanja, da je primoran izvrševati svojo dolžnost v prid službe, se uporablja ta psihičen moment namigajoč, da se gre edino-le za življenje na straži stoječega vojaka. Na ta način si tudi lahko tolmačimo »napad« na kumburško vojaško skladišče montur.

Listnica uredništva. G. dopisniku od Saksidov: Da je brv čez Vipavo pri Saksidih potrebna, to je bilo v našem listu že neštetokrat rečeno. Da pa še ni napravljena, tega pač ni krivo županstvo v Dornbergu. Brv stane denar in Vaša brv bi stala po novem načrtu okoli 9000 K. Vprašamo Vas: Kje naj županstvo vzame ta denar? Brez deželne in tudi državne podpore ni misliti na pravo brvi. Deželna podpora je bila že enkrat dovoljena, ki je pa z ozirom na popravljene načrt, vsled katerega bi naprava brvi veliko več stala nego po prvotnem načrtu, prenizka. Trkati bo treba torej zopet pri deželnem zboru in pa pri vladi, ker ključev do deželne in državne blagajne nima dornberško županstvo. Občinska dornberška blagajna pa je prešibka, da bi mogla nositi ves trošek. Mislimo, da smo dovolj jasno govorili.

Droblinice.

Etna bruva. Iz vulkana Etna opazuje zadnje dni, da izpuhtevajo plinovi in dim. Govori se, da so to posledice bruvanja.

Ogoljufani milijonar. Pariški preiskovalni sodnik je zaslišal sina večkratnega milijonarja Derricka Wernhera, ker neke menice v višini pol milijona frankov za poplačilo pohištva ni poravnal. Milijonar je izpovedal, da je njegov posredovalec, bivši nemški stotnik, vse, kar je kupil, za 30.000 mark razprodal, nato pa pobegnil na Anglesko, kjer so ga že prijeli. Kupnino da je z dvema šekoma po 500.000 frankov plačal.

Pečeno pišče v rokah »črnega kabineta« v Zagrebu. V »Slovincu« čitamo: Tako-le je bilo: Nek dijak, ki študira v Zagrebu, je dobil od doma iz Sarajeva po pošti majhen zavitek. »Črni kabinet«, ki pazi zlasti na Sarajevo, je postal takoj pozoren; ogledovali so paket in končno izrekli, da je v njem nedvomno bomba ali pekleni stroj. Paket so poslali državnemu pravdnstvu, kjer se je sešla komisija s strokovnjaki, da se zavoj otvori. Varno se je delalo, kar se je dalo, da bi se nevarna reč ne sprožila. Ko so pa zavoj odvili, je prav nemilo zasmrdelo in pokazalo se je — pečeno pišče, ki je vsled dolgega ležanja na sodniji že pričelo gniti! Tako je »črni kabinet« pripravil reveža dijaka ob okusen prigrižek.

Ponarejeni 20kronski bankovci. Iz Bukarešta se poroča, da so se v Rumuniji zbrali ponarejevalci denarja, ki izdelujejo ponarejene avstrijske 20kronske bankovce. Take bankovce so izsledili že na Dunaju in se bodo od tam najbrže zanesli v druga mesta. Uvedla se je stroga preiskava.

Ponarejena srečka. Na Dunaju je neki Vaclav Slabihoud prezentiral pri loterijskem navnateljstvu državno srečko št. 59.452, na katero je bil pri srečkanju 4. julija zadet glavni dobitnik 200.000 kron. Izkazalo pa se je, da je predložena srečka ponarejena. Originalna številka srečke je bila odstranjena in čez nalepljen listek s številko glavnega dobitka. Slabihoud je povedal na policiji, da je kupil srečko od nekega moža za 5 K. Ta mu je tudi rekel, naj 19. t. m. počaka na določenem kraju, da bosta dobitnik skupaj dvignila. Čakal ga je pa zaman. Menda je zavohal, da se načrt ne bo posrečil. Policija je uvedla preiskavo.

Imuniziranje proti koleri. »Vossische Zeitung« poroča iz Pariza: Pred-

stojnik Pasteurjevega zavoda, profesor Roux, je sporočil akademiji znanosti, da so njegovi tovariši v zavodu napravili zelo zanimive poskuse o imuniziranju proti koleri. Šli so s stališča, da se Kochov komma-bacil razvija samo v črevesih, ne pa v krvi, v kateri časih celo hitro pogine, so si neutrašeni zdravniki celo sami vcepljali bacile v roko. To cepljenje jim ni škodovalo. Nato so si naravnim potom uvedli žive bacile in niso začutili niti najmanjših sledov kolere. Zdravniki menijo, da se lahko ljudi imunizira, če se jim uvede bacile v kri.

Koliko popijo v Avstriji? Avstrija, ki ima 28 in pol milijona prebivalcev, popije na leto 20 milijonov hektolitrov piva v skupni vrednosti 600 milijonov kron. Vsoto, ki jo izdajo Avstriji za pivo, pa znatno prekaša vsota, ki jo izdajo za vino. Samo za vino gre v Avstriji vsako leto 750 milijonov kron. K vsem tem moramo pa še prišteti 340 milijonov za žganje in 10 milijonov za likerje in peneča vina. Z drugimi besedami se to pravi, da porabijo Avstriji na leto alkoholnih pijač za eno milijardo in 700 milijonov, ne glede na druge nepotrebne izdatke, med katere moramo tudi šteti stotine milijonov za tobak.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec
v Podgori

na voglu železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko vsake vrste, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa, ima tudi vsake vrste grede, tramove 3/3 od 3—12 metrov dolge in 3/3 od 3—12 colov debele.

Štev. 2292

E

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil II. četrtletja, t. j. mesecev
aprila, maja in junija 1911
začne v

poned., 2. septembra 1912,
ter se bo nadaljevala naslednje
delavnice in sicer četrtke in ponedeljke od 9. ure zjutraj do 1. popoldne.

Dne 4., 7., 11., 14. in 18. septembra bodo od 10. do 12. ure predpoludne v dražbeni dvorani na ogled sl. občinstvu dragocena zastavila, ki se prodajo na naslednji dražbi.

V Gorici, 24. julija 1912.

Od ravnateljstva zastavljalnice.

Kuhaj za shrambo!

V vsakem oziru pribranki. Zdrava prehrana, neodvisna od letnih časov, v milijonih v uporabi!
Pazite na ime WECK!
Obsežne tiskovine brezplačno skozi I. Weck, društvo z o. j., glavna odposiljalnica

KAROL MULLER

Moravski Schönberg N. 35.

Zaloga v skoraj vseh mestih.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu v GORICI

ulica della Croce štev. 6.

Iv. Znidarčič & dr.

stav. tvrdka

v GORICI VIA MATTIOLI.

Izdeluje vsakovrtno načrte, stat. račune, sprejema stavbinska dela vseh vrst, izdeluje tudi Westfal.-strobe patent. v vseh avstrijskih mestih št. 27221.

Izdeluje enodružinske hiše po sistemu votli blok, ki je najtrpežnejše zidovje, ki vzdržuje suha stanovanja, z vedno isto temperaturo. Ceneje kakor vsi drugi sistemi.

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

Dunaj 41, 61, 66, 86, 53
Gradec 90, 38, 19, 54, 9

Samo tedaj

je preskušeno najboljši kavini pridatek Franck pravi, kadar ponujeni Vam za bojčki ali zavitki nosijo kot ne-prevarljivi znak tvorniško znamko: kavin mlinček.

Vsi, ki ste skrbni možje in očetje!

Alli hočete vsaj 10 vinarjev na teden žrtvovati za svojo oziroma za prihodnost svojih otroh? Potem pišite „Slovenski Straži“ v Ljubljani po knjižico gosp. župniku HASEJA o ljudskem zavarovanju, ki se vsakomur določje: popolnoma zaštonj.

TVRDKA O. ZAJEC

trgovina z železjem v Gorici
v hiši „Goriške ljudske posojilnice“ (prej krojaška zadruga).

Priporoča bogato zalogo železa, pločevine vsakovrstnega kovanja za pohištvo in stavbeno mizarstvo, kovaško, kleparsko, klesarsko orodje, straniščne naprave in upeljave, strešna okna, traverze, cement, svinčene in železne cevi in pumpe, žico, žična ograja, razno kmetijsko orodje, štedilnike, peči, kuhinska in hišna oprava. Postrežba točna, domača in cene konkurenčne.

Prosimo zahtevati listke blagajne radi kontrole.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja
srebrar in zlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem č. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

ORIGINAL VICTORIA

Kupujte samo dvokolesa „ALTENA“, francoske vrste, ki so najtrpežnejši in najboljši bodisi za navadno rabo ali za dirke.

Šivalni stroji Original „Victoria“ so najpraktičnejši za vsako hišo. Isti služijo za vsakovrstno šivanje in šitkanje (vezenje). Stroj teče brezšumno in je jako trpežen. Puške, samokrese, slamo-reznice in vse v to stroko spadajoče predmete se dobi po tovarniški ceni pri tvrdki

Reševani & Čuk,
GORICA — Stolni trg št. 9.

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici,
TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.